باسمه تعالى

فرم تعریف **پروژه** فارغ التحصیلی دوره کارشناسی

نسخه ۱ - دانشکده

نوان پروژه: پیاده سازی VPLS در شبکه	نرمافزار بنیان
تاد راهنمای پروژه: دکتر سیاوش خرسند:	امضاء:
شخصات دانشجو:	
نام و نام خانوادگی: الهه جلال پور ^۱	گرایش: سخت افزار
شماره دانشجویی: ۹۱۳۱۰۳۶	ترم ثبت نام پروژه: اول ۹۴–۹۵
وران پروژه:	
-1	امضاء داور:
-۲	امضاء داور:
رح پروژه (در صورت مشترک بودن بخشی از ف این پروژه پیاده سازی سرویس VPLS تح سائل مورد نیاز:	
رح پروژه (در صورت مشترک بودن بخشی از ^ا ف این پروژه پیاده سازی سرویس VPLS تح	، بعهده دانشجو می باشد مشخص شود): کههای نرم افزار بنیان است. شرح کامل پروژه به پیوست آمده است.
رح پروژه (در صورت مشترک بودن بخشی از کف این پروژه پیاده سازی سرویس VPLS تح سائل مورد نیاز: امکان دسترسی به مقالات مرتبط یک دستگاه کامپیوتر دارای دسترسی به ا	، بعهده دانشجو می باشد مشخص شود): کههای نرم افزار بنیان است. شرح کامل پروژه به پیوست آمده است.
رح پروژه (در صورت مشترک بودن بخشی از کف این پروژه پیاده سازی سرویس VPLS تح سائل مورد نیاز: امکان دسترسی به مقالات مرتبط یک دستگاه کامپیوتر دارای دسترسی به ا	ه بعهده دانشجو می باشد مشخص شود): کههای نرم افزار بنیان است. شرح کامل پروژه به پیوست آمده است. ت فناوری اطلاعات دانشگاه صنعتی امیرکبیر تاریخ شروع: آذر ۱۳۹۴
رح پروژه (در صورت مشترک بودن بخشی از کیف او VPLS تح VPLS تح از کان پروژه پیاده سازی سرویس VPLS تح امکان دسترسی به مقالات مرتبط یک دستگاه کامپیوتر دارای دسترسی به اصل انجام پروژه: دانشکده مهندسی کامپیون قسیمت توسیط دانشکده تکمیریخ تصویب در گروه:	ه بعهده دانشجو می باشد مشخص شود): کههای نرم افزار بنیان است. شرح کامل پروژه به پیوست آمده است. ت فناوری اطلاعات دانشگاه صنعتی امیرکبیر تاریخ شروع: آذر ۱۳۹۴
رح پروژه (در صورت مشترک بودن بخشی از گفت این پروژه پیاده سازی سرویس VPLS تح سائل مورد نیاز: امکان دسترسی به مقالات مرتبط یک دستگاه کامپیوتر دارای دسترسی به اصل انجام پروژه: دانشکده مهندسی کامپیون قسیمت توسیط دانشکده تکمی	ه بعهده دانشجو می باشد مشخص شود): کههای نرم افزار بنیان است. شرح کامل پروژه به پیوست آمده است. ت فناوری اطلاعات دانشگاه صنعتی امیرکبیر تاریخ شروع: آذر ۱۳۹۴ میگـردد:

نسخه ۲- استاد راهنما

'Email: el.jalalpour@gmail.com

نسخه ۳- دانشجو

تعریف مسئله:

راهگزینی برچسب چندپروتکلی ^۲یا به اختصار MPLS، یک فناوری در شبکههای فراهم کننده سرویس سطح حمل آست که از ترکیب راهگزینی ^۴ و مسیریابی ^۵به وجود آمده و گستره کاری مسیریابی لایه شبکه را در کنار سرعت و سادگی راه گزینی لایه پیوند داده فراهم می آورد. در شبکههای IP/MPLS، سرآیندی مربوط به MPLS به بسته ها افزوده می شود. هر برچسب می تواند روی برچسب قبلی قرار بگیرد و به این ترتیب برچسبها می توانند یک پشته را ایجاد کنند.

در شبکههای MPLS هر برچسب نماینده یک مسیر از پیش تعیینشده است. بنابراین، عمل تعیین مسیر یکبار در ورودی شبکه انجام می گیرد و در هسته شبکه مسیریابهای برچسب راه گزین ^عیا به اختصار LSRها بستههای برچسب خورده را بدون نیاز به مسیریابی راه گزینی می کنند. از آنجایی که قسمت بزرگی از هستهی شبکههای حامل را IP/MPLS تشکیل میدهد و سرویسهای شبکه خصوصی مجازی V یا به اختصار VPN، در زمره مهمترین سرویسهای سرویس دهندههای سطح حمل قرار دارند، این سرویسها نیز بر اساس MPLS محقق می شوند. استفاده از MPLS برای فراهم آوردن سرویس VPN باعث سادگی پیاده سازی و گسترش پذیری $^{\Lambda}$ بیشتر آن ها می گردد.

- سرویس VPN بر روی MPLS را میتوان به صورت زیر دسته بندی کرد:
- MPLS-based Layer 2 VPNs
- MPLS-based Layer 3 VPNs

به طور کلی معماریهای مختلفی برای ارائه سرویس VPN در لایههای مختلف وجود دارد ولی در اینجا تمرکز بر روی دو معماری VPLS، به عنوان یک VPN لایه ۲ که به صورت چند به چند ⁹عمل می کند و MPLS BGP VPN، به عنوان یک VPN لایه ۳ می باشد.

پیش از معرفی این دو معماری به معرفی چند اصطلاح در این حوزه میپردازیم:

لبه سرویس دهنده کا به اختصار PE؛ گرهای سمت سرویس دهنده که ارتباط با سایت های کاربر را فراهم می آورد. در عمل عموماً این گره ها LSRها هستند.

لبه سرویس دهنده ایا به اختصار CE؛ گرهای سمت سایت کاربر که ارتباط با سرویس دهنده را فراهم می آورد. در عمل عموماً این گره ها Routerها هستند.

در معماری MPLS BGP VPN نیاز به وجود جدول مسیریابی سایتهای کاربر در هر یک از PEها است؛ برای این منظور هر CE این جدول را به PE متناظرش از طریق پروتکل دروازهای مرزی خارجی کیا به اختصار E-BGP، اطلاع داده و PEها نیز این جداول را از طریق پروتکل دروازهای مرزی داخلی آیا به اختصار I-BGP، با یکدیگر به اشتراک می گذارند و سپس در صورت لزوم مسیری را برای ارتباط بین خودشان در نظر می گیرند. در این معماری از پروتکل توزیع برچسب ٔیا به اختصار LDP، برای توزیع برچسبهای مسیرهای بین PEها استفاده می شود. LDP به این منظور از اطلاعات پروتکلهای مسیریابی IGP که در شبکه هسته اجرا میشوند، استفاده می کند. در صورت تقاضای مشتری به مسیریابی مسیر ثابت^۵ مدیر شبکه سرویس دهنده باید این تنظیمات را روی LSRها به صورت دستی اعمال کند.

در معماری VPLS، هر PE یک جدول مک داشته وآدرسهای مک سیستمهای مشتری را ذخیره میکند. در صورتی که مقصد بسته ورودی مشخص باشد، بسته به مقصد خود ارسال می *گر*دد و در غیر این صورت به همهی پورتهای کاربر در PEها ارسال می *گر*دد. ایجاد یک شبکه

[†]Multiprotocol Label Switching

^rCarrier-grade service providers

^fSwitching

^aRouting

Label Switch Router

Virtual Private Network

[^]Scalability

⁴Multipoint to multipoint

^{&#}x27;Provider Edge

^{&#}x27;Costumer Edge

^{&#}x27;Exterior Border Gateway Protocol

^{&#}x27;Interior Border Gateway Protocol

^{&#}x27;Label Distribution Protocol

^{&#}x27;Static Route

تمام مش بین PEها در ابتدای پیکر بندی شبکه این امکان این ارسال را فراهم می آورد. در این مدل هر PE به صورت مستقل جدول مک خود را آپدیت می کند. در این معماری همانند معماری پیشین، از LDP و پروتکلهای مسیریابی IGP برای توزیع برچسبها استفاده می شود.

راه حلهای فعلی و مشکلات آنها:

امروزه در شبکههای حامل برای فراهم آوردن سرویس VPN بر روی بستر MPLS از دو معماری VPLS و MPLS BGP VPN که پیشتر گفته شد، استفاده می شود. مشکل اصلی این معماری ها مدیریت پیچیده آنها است که مدیر شبکه را ملزم به تنظیم دستی تنظیمات دستگاهها و کار با روابط کاربری مختلف آنها را به هنگام ایجاد هر گونه تغییر در تعداد سایتهای مشتریان می کند. از دیگر مشکلات معماری کنونی پیچیدگی مدیریت مشتری بر روی ترافیک داده خود می باشد. در این معماری لازم است که کاربر برای اعمال سیاست روی ترافیک ارسالی خود بین سایتهایش را مستقل از سرویس دهنده مدیریت کند.

راه حل پیشنهادی:

در معماری CPenFlow با سوییچهای OpenFlow که قابلیت کنترل متمرکز از طریق یک کنترلر و پروتکل OpenFlow را دارند، جایگزین شدهاند. به این ترتیب سطح کنترل از سطح داده جدا شده و به صورت متمرکز در می آید. در این معماری همانند معماری سنتی برای توزیع برچسبها از پروتکل که مبتنی بر یک پروتکل مسیریابی IGP عمل می کند، استفاده می شود. LDP از دو برچسب برای ارسال هر بسته استفاده می کند که یکی از آنها برای مسیریابی در هسته بوده و دیگری برای مشخص کردن نوع سرویسی که قرار است برای آن بسته ارائه شود، اعمال می شود.

همانگونه که پیشتر اشاره شد، در سیستم سنتی VPNهای مبتنی بر MPLS، با ایجاد هرگونه تغییر در تعداد سایتهای کاربران نیاز به پیکربندی هر کدام از این تجهیزات به صورت جداگانه و با رابط کاربری مخصوص به آن تجهیز بود. در SDVPN تمامی این تغییرات به صورت متمرکز اعمال میشوند.

مساله دیگر پیش رو در این فناوری، عدم امکان اعمال سیاست توسط خود مشتریان روی شبکه VPN بود. در SDVPN کاربر با در اختیار داشتن برنامهای منحصر به فرد، قابلیت مدیریت ترافیک های شبکه را بدون نیاز به مراجعه به سرویس دهنده پیدا می کند.

معماری SDVPN:

در این بخش معماری و پیاده سازی هر دو بخش صفحه کنترل وٌ صفحه داده بلا صورت جداگانه تشریح می شوند.

بخش ۱ معماری صفحه کنترل

این بخش از ماژول هایی تشکیل میشود که وظیفه اصلی آنها به روز رسانی جداول جریان موجود در PEها است. این ماژول ها عبارتند از: PE سوییچ مجازی:

در این ماژول شبکه هسته به صورت یک سوییچ شبیه سازی می شود که PE ها هر کدام متناظر با یک اینترفیس این سوییچ هستند. جدول آدرس های مک که مشخص کننده ی هر آدرس مک و درگاه خروج برای آن و همچنین جدولی که تناظر VLAN ها و اینترفیس ها را مشخص می کند، در این ماژول پیاده سازی می شوند.

۲) اعمال سیاست:

گاهی نیاز به اعمال سیاست برای جلوگیری از رسیدن بسته هایی از یک سایت مشخص مشتری به سایت دیگری از آن خواهد شد. امکان اعمال اینگونه دستورات توسط این ماژول به کاربر استفاده کننده از VPNداده میشود.

بخش ۲ معماری صفحه داده

در معماری صفحه داده SDVPN دو ویژگی اصلی وجود دارد:

'Data plane

^{&#}x27;Control plane

۱. برای هر یک از مشتریها یک جدول جداگانه در نظر گرفته میشود که این امر ضمن مدیریت راحتتر جلوی بروز اشکال در صورت محدودیت اندازهی جدول جریان را میگیرد.

۲. روش انتساب برچسبهای MPLS کاملا مشابه با معماری سنتی میباشد، به این ترتیب که یک برچسب برای مشخص کردن سرویس مورد نیاز بسته و دیگری مشخص کننده مقصد بسته است که از آن برای مسیریابی بسته در هسته استفاده میشود. شکل زیر شمایی کلی از پروسه را نشان میدهد. سرویس مورد نیاز هر بسته در این پروژه همان VLAN مربوط به کاربر است که باعث محدود کردن فضای PE طرف دیگر میشود.
 مدیریت بهینه تر در طرف دیگر شبکه ها در PE طرف دیگر میشود.

ییاده سازی:

اجزای پیادهسازی این پروژه از قرار زیر میباشند:

۱: کنترلر ONOS باین پلتفرم یک کنترل برای معماری SDN است که قابلیت گسترش پذیری در سطح بالا و کارایی بهینه را به کاربران میدهد. در این پروژه، نرم افزار SDVPN با استفاده از رابط برنامه نویسی نرمافزار یا به اختصار API المربوط به SDVPN نوشته و در نهایت روی بستر آن اجرا خواهد شد.

۲: Mininet : ابزاری برای شبیه سازی شبکههای نرم افزار بنیان است که در آن سوئیچها و میزبانها شبیه سازی میشوند. در این پروژه کنترلر ONOS به عنوان کنترلر این شبکه شبیه سازی شده عمل می کند.

لازم به ذکر است که در صورت فراهم بودن امکانات لازم، امکان قرار دادن این کنترلر و اجرای نرمافزار SDVPN بر روی بستر فیزیکی شبکه نیز وجود دارد که در این صورت نیازی به Mininet نخواهد بود.

^{&#}x27;Open Network Operating System

^{&#}x27;Application Programming Interface